

[PDF udgave \(423 KB\)](#)

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt.
fejl.

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 575)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

(Internt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

27. februar 2004

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg 3. marts 2004 – dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 9. marts 2004 – vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

Samlet aktuelt notat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 9. marts 2004

Forberedelse af Det Europæiske Råd
den 25.-26. marts 2004

- 'Key issues' papiret vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) side 2

b) Opfølgning på det europæiske vækstinitiativ side 4

Stabilitets- og vækstpakten: Vurdering af opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer (Tyskland, Spanien, Portugal og Belgien) side 9

Direktiv om rentebeskatning side 22

EU-budget:

- Decharge-procedure vedr. gennemførelse af budgettet for 2002 side 26

- Rådets prioriteter for budgettet for 2005 side 31

Dagsordenspunkt 1 a): Forberedelse af Det Europæiske Råd den 25.-26. marts 2004: 'Key issues' papiret vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG)

Baggrund

ECOFIN-Rådet vedtog på rådsmødet 10. februar 2004 konklusioner om Kommissionens implementeringsrapport vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG), der kan betragtes som en midtvejsvurdering af medlemslandenes gennemførelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier for 2003-2005 og dermed en midtvejsvurdering af efterlevelsen af EU's mellemfristede økonomiske politik i det nye 3-årige perspektiv.

På samme rådsmøde havde ministrene en indledende drøftelse af de kommende udfordringer for EU's økonomiske politik. Denne drøftelse skal til rådsmødet den 9. marts 2004 resultere i vedtagelsen af et såkaldt "Key Issues Paper" (KIP). KIP'et vil således skitsere behovene for økonomisk-politiske tiltag i EU-landene, herunder strukturpolitiske tiltag.

KIP'et vil sammen med de nævnte rådskonklusioner om implementeringsrapporten indgå som en del af ECOFIN's input til Det Europæiske Råds møde den 25.-26. marts 2004.

Indhold

Udkastet til KIP'et fokuserer på tre overordnede temaer 1) styrket vækst, 2) øget fleksibilitet på arbejdsmarkedene og 3) sikring af holdbarheden af de offentlige finanser.

For så vidt angår styrket vækst forventes papiret at lægge vægt på, at sunde offentlige finanser og prisstabilitet er vigtige elementer i sikringen af stabile makroøkonomiske rammer. Således skal medlemslandene leve op til løfterne om at konsolidere de offentlige finanser for at opnå tæt på balance eller overskud på mellemlang sigt og returnere til en trend med faldende gældsrate.

Det ventes, at papiret vil lægge op til, at EU's vækst skal styrkes ved at fremme private investeringer i forskning og udvikling, og et styrket samarbejde mellem offentlige forskningsinstitutioner og den private sektor.

Samtidig forventes KIP'et at bekræfte landenes ønske om en styrket konkurrence gennem bl.a. bedre regulering, samt at landene finder det vigtigt, at der opnås enighed om Kommissionens forslag til et direktiv for tjenesteydelser inden for tidsrammerne angivet i forslaget.

For så vidt angår fleksibiliteten på arbejdsmarkedene skal denne øges ved en modernisering af jobsikkerhedsregler for at fokusere på ansættelsesmuligheder samt ved reformer af både skatte- og overførselsområdet for at forbedre incitamentet til at arbejde.

Med henblik på en imødekommelse af de finansielle effekter af de aldrende befolkninger forventes KIP'et at opfordre medlemslandene til at konsolidere de offentlige finanser samtidigt med at reforminitiativer på især områderne beskæftigelse, sundhed og pension styrkes. I denne henseende forventes, at man vil opfordre medlemslandene til at arbejde for øgede incitamenter for medarbejdere til at forblive i arbej-

de, til at arbejdsgivere ansætter og beholder ældre medarbejdere, samt at øge den gennemsnitlige tilbagetrækningsalder med fem år inden 2010.

Det forventes endvidere, at man overordnet set støtter den nuværende strategi og de overordnede økonomisk-politiske retningslinier og støtter, at strategien også er relevant for de nye medlemslande.

Det forventes, at man vil lægge vægt på implementering af de 3-årige retningslinier og således ikke lægge op til yderligere mål. Rådet forventes derfor at opfordre til, at Kommissionen benchmarker medlemslandenes fremskridt for så vidt angår Lissabon-målsætningerne, at der fremover ydes information om "best practice" med identificerede landeeksempler, samt at der skal foretages en særlig midtvejs-evaluering af Lissabon-strategien med henblik på at notere sig fremskridt opnået i relation til Lissabon-strategien og med henblik på at identificere tiltag der skal gennemføres, under hensyntagen til behovene identificeret i dette KIP.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

KIP'et for de overordnede økonomisk-politiske retningslinier vurderes ikke at have statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I henhold til traktaten skal medlemslandene betragte deres økonomiske politik som et spørgsmål af fælles interesse og samordne denne i rådsregi med henblik på en gennemførelse af Fællesskabets mål. De overordnede økonomisk-politiske retningslinier og fremlæggelsen af et Key Issues Paper er en central del af den økonomisk-politiske samordning i EU. Sagen skønnes således at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 10. februar 2004.

Dagsordenspunkt 1 b): Forberedelse af Det Europæiske Råd den 25.-26. marts 2004: Opfølgning på det europæiske vækstinitiativ

Kommissionen ventes på rådsmødet (ECOFIN) den 9. marts 2004 at fremlægge en statusrapport om nationale tiltag som led i gennemførelsen af det europæiske vækstinitiativ. Rådet (ECOFIN) ventes at vedtage rådskonklusioner om rapporten som led i Rådet (ECOFIN)'s bidrag til forberedelsen af Det Europæiske Råd den 25.-26. marts 2004.

Baggrund

Rådet (ECOFIN) vedtog den 25. november 2003 på baggrund af Kommissionens meddelelse om vækstinitiativet, herunder udkastet til et "quick-start" program, og Den Europæiske Investeringsbank (EIB)'s rapport sin endelige rapport om vækstinitiativet, der herefter blev fremsendt til Det Europæiske Råd den 12.-13. december 2003.

I *ECOFIN-rapporten* opfordredes Det Europæiske Råd til at endossere en række tiltag til at styrke rammevilkårene for gennemførelsen af konkrete initiativer og projekter inden for transeuropæiske netværk (TEN) samt forskning, udvikling og innovation. Det blev bl.a. foreslået, at EIB forbedrer støtten til finansiering af transeuropæiske net (TEN) ved at etablere en TEN-lånefacilitet på op til 50 mia. euro samt forbedrer viften af finansielle instrumenter, der kan virke som løftestang for privat finansiering til TEN, gennem lån af længere varighed op til 35 år og garantier for projekter i deres konstruktionsfase.

Rådet opfordrede til, at Kommissionens forslag om en TEN-transport garantimekanisme inden for rammerne af EU's budget, hvis formål skal være at fungere som en mekanisme til dækning af manglende indtjening eller deling af risiko, undersøges nærmere.

Endvidere blev det foreslået, at EIB stiller op til 40 mia. euro til rådighed i perioden 2003-2010 til forskning, udvikling og innovation indenfor EIB's Innovation 2010 Initiativ (i2i), udvikler nye finansieringsmuligheder indenfor EIB med henblik på at fremme nye teknologier samt tilfører flere midler til venture-kapital fra den Europæiske Investeringsfond (EIF) til innovative små og mellemstore virksomheder gennem tildeling af ekstra 500 mio. euro fra EIB's overskud.

Det blev fastslået, at udgifter for EU's budget (gennem struktur-fondene, TEN-forordningen, og det sjette-rammeprogram for forskning og udvikling) må holdes indenfor de eksisterende rammer. For så vidt angår national medfinansiering af konkrete projekter blev det understreget i rapporten, at finansieringen bør tilvejebringes gennem omprioritering af nationale offentlige udgifter, og at evt. forøgede udgifter til fysisk kapital og human kapital bør overholde stabilitets- og vækstpagten. Herudover fremhævedes væsentligheden af privat finansiering til projekter indenfor de prioriterede områder.

Medlemslandene bidrager udover den nationale medfinansiering desuden ved at fjerne tekniske, lovgivningsmæssige og administrative barrierer for implementeringen af TEN-projekter.

”Quick start” programmet identificerer en række konkrete projekter inden for de områder, der er omfattet af vækstinitiativet – TEN-infrastruktur (transport, energi og telekommunikation) samt forskning og udvikling og innovation. Disse projekter vurderes at ville kunne iværksættes inden udgangen af 2006 og at ville kunne gennemføres ved hjælp af ovennævnte midler og styrkede rammevilkår.

På grundlag af rapporterne fra Rådet (ECOFIN), Kommissionen og EIB endosse-rede *Det Europæiske Råd* den 12.-13. december 2003 vækstinitiativet og hilste herunder den politiske enighed fra rådsmødet (ECOFIN) den 25. november 2003 vedrørende TEN-finansforordningen og forøgelsen af den maksimale sats for EU-medfinansiering af TEN-projekter velkommen.

Det Europæiske Råd hilste endvidere *”quick start”* programmet og listen over projekter, der er klar til iværksættelse, velkomment, idet det blev fastslået, at hvis andre projekter opfylder de samme kriterier, som har ligget til grund for udvælgelsen af projekterne på den forelagte *”quick start”* liste, jf. ECOFIN-rapporten, kan listen blive udvidet med sådanne nye projekter inden for rammerne af den årlige rapporteringscyklus til forårstopmøderne.

I overensstemmelse med ECOFIN-rapporten, jf. ovenfor, opfordrede Det Europæiske Råd EIB, Kommissionen og medlemslandene til at bidrage til at sikre *”quick start”* programmets gennemførelse, idet man understregede væsentligheden af mobilisering af privat finansiering og overensstemmelsen med de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, Stabilitets- og vækstpagten, de finansielle perspektiver samt aftalen vedrørende EIB’s kapitalforhøjelse.

Endelig opfordrede Det Europæiske Råd Kommissionen og EIB til ved udgangen af 2007 at udarbejde en midtvejsrapport, der vurderer væksteffekter, indvirkningen på det indre marked og samhørigheden i et udvidet EU, mobiliseringen af privat finansiering, fremskyndelsen af gennemførelsen af TEN og forsknings-, udviklings- og innovationsprojekter, fremskridt i nedbringelsen af barrierer for projekternes gennemførelse samt indvirkning på miljø og beskæftigelse.

Indhold

I overensstemmelse med opfordring fra ECOFIN-rapporten ventes Kommissionen på rådsmødet (ECOFIN) den 9. marts 2004 at fremlægge en rapport, der gør foreløbig status over initiativer under forberedelse eller gennemførelse på nationalt plan som led i gennemførelsen af det europæiske vækstinitiativ.

Rapporten gør en foreløbig status over medlemslandenes planlagte eller gennemførte omprioriteringer i offentlige udgifter, offentlige investeringer, tiltag for at tiltrække privat kapital samt tiltag for at fjerne tekniske, lovgivningsmæssige og administrative barrierer med henblik på implementering af projekter inden for

Det fastslås i rapporten, at vækstinitiativet skal gennemføres inden for rammerne af holdbare offentlige finanser og strukturreformprocessen. Rapporten konkluderer, at det er for tidligt fyldestgørende at rapportere om nationale tiltag så kort tid efter Det Europæiske Råds endossering af vækstinitiativet i december 2003. Dette gælder specielt for så vidt angår vækstinitiativets eventuelle påvirkning af investeringer i forskning, udvikling og innovation. Endvidere peges på metodiske problemer med at skelne mellem i forvejen planlagte nationale tiltag og tiltag, der planlægges som led i vækstinitiativet. Det lader dog til, at vækstinitiativet har bidraget til en højere grad af sammenfald af prioriteter.

Følgende udviklingstendenser fremhæves:

Flere medlemslande og tiltrædende lande har allerede iværksat omprioriteringer inden for nationale budgetter med henblik på at fremme investeringer i fysisk og human kapital, mens der for andre landes vedkommende ikke kan konstateres påvirkning af offentlige investeringsplaner.

Der er variationer i vækstinitiativets påvirkning af hhv. transport-, energi- og telekommunikationsinfrastruktur. For så vidt angår transport-infrastruktur har nogle lande allerede foretaget ændringer i investeringsplanlægning m.m. med henblik på at fremme gennemførelsen af projekter. For så vidt angår energi-infrastruktur kan der generelt ikke konstateres ændringer i de samlede offentlige investeringer, men nok i prioriteter for de offentlige investeringer i retning af vedvarende energi, energieffektivitet og forbindelse af energinetværk. For så vidt angår telekommunikations-infrastruktur finder landene generelt, at området bør være markedsdrevet, hvorfor der ikke er nogen direkte påvirkning fra initiativet.

Flere lande har allerede i 2003 gennemført tiltag med henblik på at fjerne tekniske, lovgivningsmæssige og administrative barrierer for offentlig-private partnerskaber og tiltrække privat kapital.

Kommissionen bekræfter i rapporten, at man i samarbejde med EIB ved udgangen af 2007 vil udarbejde en midtvejsevaluering, i overensstemmelse med opfordringen fra Det Europæiske Råd. Endvidere vil Kommissionen indtil da overvåge gennemførelsen af vækstinitiativet og afrapportere herom til Det Europæiske Råd, Rådet og Europa-Parlamentet.

Rådet (ECOFIN) ventes at vedtage rådskonklusioner om Kommissionens rapport. I rådskonklusionerne ventes Kommissionens rapport hilst velkommen. Rapportens konklusioner ventes opsummeret og fremhævet. Rådet ventes at opfordre medlemslandene og de tiltrædende lande til fortsat at tage højde for vækstinitiativet i den mellem- og langfristede budgetmæssige planlægning og til at bidrage til at sikre overensstemmelse og komplementaritet mellem tiltag på nationalt- og fællesskabsplan samt vækstinitiativets prioriteter. Endvidere ventes Rådet at opfordre Kommissionen til fortsat at overvåge gennemførelsen af vækstinitiativet samt til, inden for rammerne af den årlige rapporteringscyklus til forårstopmøderne og gennem Rådet (ECOFIN), at rapportere til Det Europæiske Råds forårstopmøde i 2005 om fremskridt. For så vidt angår midtvejsevalueringen af vækstinitiativet ved udgangen

af 2007 ifølge forordningen fra Det Europæiske Råd ventes Rådet at opfordre til, at de offentlige finanser.

(Løbenr. 12029)

Rapporten og rådskonklusionerne ventes fremsendt til Det Europæiske Råd den 25.-26. marts 2004.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Vækst-initiativet tilsigter at øge og målrette investeringer mod transeuropæiske netværk og forskning og udvikling for at styrke det langsigtede vækstpotentiale. Der sigtes på at fremme grænseoverskridende projekter, til fremme af det indre marked. Dette må nødvendigvis blandt andet ske på fællesskabsniveau.

For så vidt angår Kommissionens rapport om initiativer på nationalt plan samt rådskonklusionerne herom er der alene tale om en statusopgørelse.

Sagen skønnes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens rapport om initiativer på nationalt plan samt rådskonklusionerne herom vil hverken medføre statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens rapport om initiativer på nationalt plan samt rådskonklusionerne herom har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Vækstinitiativet blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 15. juli 2003 i forbindelse med fremlæggelsen af formandskabets arbejdsprogram, forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. oktober 2003 samt til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 25. november 2003.

Dagsordenspunkt 2: Stabilitets- og vækstpakten: Vurdering af opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer (Tyskland, Spanien, Portugal og Belgien)

Baggrund

Med det formål at fremme samordningen og overvågningen af medlemslandenes økonomiske politikker og budgetter fremlægger eurolandene og landene uden for euroen henholdsvis stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer. Det sker som et led i udmøntningen af stabilitets- og vækstpakten. Stabilitets- og konvergensprogrammerne skal opdateres årligt.

Medlemslandenes programmer drøftes i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC), der afgiver en udtalelse til ECOFIN. ECOFIN afgiver på baggrund heraf en udtalelse om hvert program.

ECOFIN afgav den 20. januar 2004 udtalelser om konvergens- og stabilitetsprogrammerne for Danmark, Sverige, Finland og Østrig og den 10. februar 2004 udtalelser om konvergens- og stabilitetsprogrammerne for Frankrig, Storbritannien, Italien, Holland, Grækenland, Irland og Luxembourg.

På ECOFIN den 9. marts 2004 behandles de opdaterede stabilitetsprogrammer for Tyskland, Spanien, Portugal og Belgien.

Indhold

Stabilitetsprogram for Tyskland

Tyskland fremlagde sit stabilitetsprogram den 5. december 2003. Tyskland fremlagde et supplement til programmet den 29. januar i lyset af det endelige kompromis vedrørende budgettet for 2004 og reformpakken, der blev opnået i Forligsudvalget og bekræftet i Forbundsdagen og Forbundsrådet den 17. december 2003.

Tyskland skønner, at *underskuddet på det offentlige budget* steg fra 3,5 pct. af BNP i 2002 til 4,0 pct. af BNP i 2003 og planlægger at reducere underskuddet til 3,25 pct. af BNP i 2004 og 2,5 pct. af BNP i 2005. Det planlægges herefter at reducere underskuddet yderligere med 0,5 pct. af BNP årligt, således at det vil udgøre 1,5 pct. af BNP i 2007.

Tysklands konsolideringsplaner, der i programperioden således skal nedbringe det faktiske underskud med i alt 2,5 pct. af BNP fra 2003 til 2007, bygger på en samlet reduktion i udgifterne med 4,5 pct. af BNP, der mere end opvejer et samlet fald i indtægterne med 2 pct. af BNP: De *offentlige udgifter* skønnes at falde gradvist fra 49,0 pct. af BNP i 2003 til 44,5 pct. af BNP i 2007. Hovedparten af forbedringerne på udgiftssiden vedrører udgifter til sociale overførsler, offentligt ansatte og subsidier. De *offentlige indtægter* ventes at falde gradvist fra 45 pct. af BNP i 2003 til 43 pct. af BNP i 2007. Faldet skyldes primært reduktioner i sociale bidrag, mens skattetrykket

Den *offentlige gæld* ventes at stige fra 64 pct. af BNP i 2003 til 65,5 pct. af BNP i 2005 og 2006, hvorefter gælden som følge af mindre budgetunderskud og højere vækst ventes at falde svagt til 65,0 pct. af BNP i 2007.

Stabilitetsprogrammets budgetplaner er baseret på den forudsætning, at *realvæksten i BNP* vil stige fra -0,1 pct. i 2003 til 1,7 pct. i 2004 for herefter at stige yderligere til 2,25 pct. per år i perioden 2005-2007. Vækstfremgangen ventes båret af først øget eksport og herefter øget indenlandsk efterspørgsel.

Tyskland refererer til, at man på ECOFIN den 25. november 2003 forpligtede sig til at reducere *det konjunkturrensede underskud* med 0,6 og 0,5 pct. af BNP i hhv. 2004 og 2005 – det vil sige i alt med 1,1 pct. af BNP – eller med mere, hvis det viser sig nødvendigt for at bringe det faktiske underskud ned under 3 pct. af BNP i 2005. Man forpligtede sig endvidere til at fortsætte konsolideringen efter 2005 gennem en reduktion af det konjunkturrensede underskud på mindst 0,5 pct. af BNP årligt (for at sikre en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud og en faldende gældskvote).

Tyskland planlægger, at det konjunkturrensede underskud skal reduceres med 0,7 og 0,4 pct. af BNP i hhv. 2004 og 2005 og yderligere med 0,5 pct. af BNP årligt i 2006 og 2007, og anfører, at man således vil realisere de budgetforbedringer, som man fra tysk side gav tilsagn om på ECOFIN.

Ifølge supplementet af 29. januar 2004 er saldoen og forbedringen heraf lidt større i 2004 og lidt mindre i 2005, i forhold til, hvad der blev skønnet i selve programmet af 5. december 2003. Det skyldes primært, at den tyske regering på tidspunktet for fremlæggelsen af programmet havde planlagt at fremrykke et trin i skattereformen fra 2005 til 2004, men at fremrykningen efterfølgende kun blev delvist gennemført i forbindelse med budget- og reformkompromiset den 17. december 2003.

Den tyske forbundsregering har ifølge stabilitetsprogrammet foretaget en reorientering af sin *finanspolitiske strategi* i lyset af den økonomiske afmatning. Det er fortsat et hovedprincip, at der skal opnås balance på både det føderale budget og den samlede offentlige sektors budget, og at konsolideringen skal støttes af tiltag for at styrke væksten i form af strukturreformer inden for rammen af programmet Agenda 2010. Herudover er det et nyt eksplicit element i strategien, at væksten skal støttes af finanspolitisk stimulans.

Programmet anfører, at forbundsregeringen uden reservationer støtter Stabilitets- og Vækstpagten, der er grundlaget for finanspolitisk koordination i Europa og bidrager til at sikre stabile betingelser for vækst og beskæftigelse. Regeringen finder, at det hverken er nødvendigt eller tilrådeligt at ændre Pagten, der i kraft af den mellemfristede målsætning giver tilstrækkeligt manøvrerum til at kunne håndtere konjunkturudsving.

Det understreges endvidere, at Tyskland vil gennemføre yderligere tiltag, hvis det viser sig nødvendigt for at sikre, at man overholder sine forpligtelser på ECOFIN den 25. november 2003.

Stabilitetsprogrammet anfører, at den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser skal sikres af dels budgetkonsolidering og dels strukturreformer inden for rammerne af "Agenda 2010"-programmet for arbejdsmarkedsreformer samt pensions-

(Løbenr. 12029)

og sundhedsreformer. Det anføres, at Forbundsfinansministeriet vil fremlægge sin første rapport om de offentlige finansers langsigtede holdbarhed i løbet af 2004.

Tabel 1.a. Makroøkonomiske nøgletal for Tyskland

Offentlige finanser, pct. af BNP	2003	2004	2005	2006	2007
Offentlige indtægter	45,0	44,5	44,0	43,5	43,0
Offentlige udgifter (inkl. renter)	49,0	48,0	46,5	45,5	44,5
Primær budgetsaldo	-0,9	-0,25	0,5	1,0	1,5
Budgetsaldo (Stabilitetsprogram, opdatering af januar 2004) ¹	-4,0	-3,25	-2,5	-2,0	-1,5
Offentlig gæld	64,0	65,0	65,5	65,5	65,0

Programmets afrundede skøn anvender fjerdedele af et procentpoint.

Tabel 1.b. Makroøkonomiske nøgletal for Tyskland

Andre nøgletal	2003	2004	2005	2006	2007
Real BNP-vækst, pct.	-0,1	1,7	2,25	2,25	2,25
Beskæftigelsesvækst, pct.	-1,0	-0,1	0,75	0,75	0,75
Ledighed, pct. af arbejdsstyrken ¹	9,4	9,6	9,5	n.a.	n.a.
Inflation, ² pct.	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
Output ³ gap	-1,8	-1,6	-0,9	-0,4	0,2
Konjunkturrenset budgetsaldo (Stabilitetsprogram, opdatering af januar 2004) ⁴	-3,1	-2,5	-2,0	-1,5	-1,0
Konjunkturrenset budgetsaldo (Kommissionens skøn på basis af det tyske stabilitetsprogram)	-3,2	-2,5	-2,2	-1,6	-1,4

Kommissionens skøn (efterårsprognosen)

BNP-deflator

Kommissionens skøn på basis af det tyske stabilitetsprogram

Programmet og supplementet anvender skøn afrundet til fjerdedele af et procentpoint. Supplementet anfører dog, at den konjunkturrensede saldo ventes forbedret med 0,7 og 0,4 pct. af BNP i hhv. 2004

Kommissionen vurderer, at *budgetunderskuddet for 2003* måske vil blive en anelse lavere end de 4 pct. af BNP, som ventes fra tysk side (de tyske myndigheder har efterfølgende den 19. februar 2004 selv opgjort underskuddet for 2003 til 3,9 pct. af BNP).

(Løbenr. 12029)

Kommissionen noterer, at Tyskland bekræfter sine forpligtelser af 25. november 2003 qua dels planlagte reduktioner af det konjunkturrensede underskud på 0,7 og 0,4 pct. af BNP i hhv. 2004 og 2005 med henblik på at bringe det faktiske underskud ned under 3 pct. af BNP i 2005, og dels et tilsagn om at iværksætte yderligere tiltag, hvis det viser sig nødvendigt for at nå dette mål.

Kommissionen vurderer overordnet, at der er en væsentlig risiko for, at budgetunderskuddet fortsat vil udgøre over 3 pct. af BNP i 2005, idet hovedrisiciene er knyttet til Tysklands vækstforudsætninger og udgiftsmål :

For så vidt angår det skønnede *budgetunderskud for 2004* på 3,25 pct. af BNP konstaterer Kommissionen, at der fra tysk side er planlagt en væsentlig konsolidering, idet skattelettelserne mere end opvejes af en række forbedringer på udgiftssiden, herunder tiltag under det tyske reformprogram rettet mod udgiftskontrol i de sociale sikringssystemer, især vedrørende arbejdsløshedsunderstøttelse, sundhedsudgifter og pensioner.

Kommissionen vurderer, at vækstsønnet for 2004 på 1,7 pct. synes realistisk, men at der alligevel er en række risici i forhold til målet for budgetunderskuddet på 3,25 pct. af BNP. Det største strukturelle problem i forhold til realiseringen af budgetmålet er den fortsatte risiko for, at delstaterne og de lokale myndigheder – der sammen kontrollerer et budget, der er 1,5 gange så stort som det føderale budget – ikke kan holde deres budgetrammer i overensstemmelse med aftalen om, at delstaternes udgifter højst må stige med 1 pct. nominelt årligt i 2003 og 2004. Det er endvidere ikke afgjort, om denne aftale vil blive fornyet for årene efter 2004. Det påpeges, at der mange år i træk har været en klar afvigelse mellem de ambitiøse mål for udgiftsreduktioner og de faktisk gennemførte udgiftsreduktioner. Hertil kommer risici på indtægtssiden knyttet til virkningen af især Tysklands amnesti for ulovlig skatteunddragelse og usikkerheden omkring planerne om motorvejsafgifter for lastbiler.

For så vidt angår det skønnede *budgetunderskud for 2005* på 2,5 pct. af BNP og de skønnede underskud i 2006-2007 vurderer Kommissionen, at den klart største risikofaktor er knyttet til forventningen til den årlige BNP-vækst på 2,25 pct. i 2005-2007, der er optimistisk. Hvis der alternativt antages en vækst på 1,8 pct. i 2005, på linje med Kommissionens eget skøn, vil underskuddet alt andet lige kun falde til 2,8 pct. af BNP, hvilket indebærer en langt mindre sikkerhedsmargin i forhold til 3-procentsgrænsen. Kommissionen påpeger, at en vækstrate på 2,25 pct. ligger væsentligt over den skønnede potentielle vækstrate på ca. 1,5 pct. og den faktiske gennemsnitlige vækstrate i Tyskland de seneste 10 år. Selv om de gennemførte og planlagte strukturreformer kan ventes at have positive effekter på væksten og den potentielle vækst, indeholder programmet ikke vurderinger af størrelsen og timingen

af reformernes effekter.

Kommissionen vurderer, at den tyske budgetudvikling er utilstrækkelig til at sikre, at Stabilitets- og Vækstpagtens mellemfristede målsætning om et budget tæt på balance eller i overskud kan opfyldes inden for programperioden, og at en budgetmargin, der er tilstrækkelig til at sikre, at underskuddet ikke overskrider 3 pct. af BNP under normale konjunkturudsving, ikke vil blive opnået før 2007.

(Løbenr. 12029)

Kommissionen påpeger, at Tyskland i sit program fastholder, at det er et mål at opnå et balanceret budget, men at programmet i modsætning til tidligere ikke angiver et bestemt år, hvor målsætningen skal være opfyldt. Kommissionen påpeger endvidere, at Tysklands udvidelse af sin finanspolitiske strategi med eksplicit vægt på finanspolitisk stimulans indebærer risici, der især er knyttet til gennemførelsen af skattelettelser. Effekterne af skattelettelser vil muligvis være begrænsede, da den private sektor er klar over, at nettoindkomstgevinster som følge af skattelettelser nødvendigvis skal kompenseres af stramninger i fremtiden, givet de stramme budgetforhold, hvilket bekræftes af den høje private opsparingskvote i Tyskland.

Kommissionen konstaterer, at Tysklands offentlige gældskvotepå 40 pct. af BNP i 1991 til et niveau væsentligt over 60-procentsgrænsen og ifølge programmet først kan ventes at falde svagt til 64,5 pct. af BNP i 2007, og vurderer, at gældskvoten kan udvikle sig mindre gunstigt, givet usikkerheden omkring vækst og gennemførelsen af budgetplanerne.

For så vidt angår strukturreformer, der understøtter budgetkonsolidering, finder Kommissionen, at Tyskland har gjort og er i gang med vigtige fremskridt inden for rammerne af Agenda 2010, især i kraft af de pensions- og sundhedsreformer, der alt andet lige reducerer udgifterne på disse områder, samt de arbejdsmarkedsreformer, der styrker incitamenterne til at tage beskæftigelse, strammer rådighedskriterier og varigheden af arbejdsløshedsunderstøttelse, styrker effektiviteten af arbejdsformidlingen og øger fleksibiliteten i jobbeskyttelsesreglerne for mindre virksomheder.

Der er ifølge Kommissionen en væsentlig risiko for, at Tysklands offentlige finanser ikke er holdbare på lang sigt, også selv om planerne for budgetkonsolidering og reformer gennemføres. På basis af nuværende politikker vurderer Kommissionen, at den offentlige gældskvotepå 40 pct. af BNP i 1991 til et niveau væsentligt over 60-procentsgrænsen og ifølge programmet først kan ventes at falde svagt til 64,5 pct. af BNP i 2007, og vurderer, at gældskvoten kan udvikle sig mindre gunstigt, givet usikkerheden omkring vækst og gennemførelsen af budgetplanerne.

Kommissionen finder, at Tysklands økonomiske politik kun delvis er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, især for så vidt angår anbefalingerne til finanspolitikken.

Stabilitetsprogram for Spanien

Den overordnede finanspolitiske strategi er ikke ændret i det opdaterede stabilitetsprogram for Spanien i perioden 2003-2007. Der sigtes fortsat mod makroøkonomisk stabilitet og offentlige finanser tæt på balance eller i overskud gennem stram styring af de offentlige finanser. Bl.a. har man vedtaget en

ny lov om budgetmæssig stabilitet med virkning fra 2003, hvorefter alle del-sektorer i det generelle budget skal udvise balance eller overskud. Generelt ligger det opdaterede program tæt på forrige års program for så vidt angår både antagelser, prognoser og målsætninger.

Den internationale økonomiske afmatning har dog været mere vedholdende end tidligere forventet, og skønnet for BNP-væksten er nedjusteret til 2,3 pct. i 2003 mod de forventede 3 pct. i forrige års program. Herefter baseres det opdaterede stabilitetsprogram på antagelser om årlig BNP-vækst på 3 pct.

(Løbenr. 12029)

En nævneværdig positiv afvigelse i det opdaterede stabilitetsprogram i forhold til forrige års program angår budgetsaldoen for 2003, hvor målsætningen fra forrige års program om balance blev mere end opnået, idet der nu ventes et overskud på 0,5 pct. af BNP. Dette tilskrives primært højere end forventet vækst i beskæftigelsen med afledte positive effekter i forhold til skatteindtægter og udgifter til sociale overførsler samt indenlandsk efterspørgsel. I resten af programperioden forventes først balance og herefter et lille overskud på de offentlige finanser stigende til 0,3 pct. i 2007. På den primære budgetsaldo forventes et overskud på mellem 2,5 pct. og 3 pct. i hele programperioden.

På baggrund af en offentlig budgetsaldo tæt på balance eller i overskud og den forudsatte vækst i BNP ventes den offentlige gæld i forhold til BNP at fortsætte sit forholdsvist markante fald fra 54,5 pct. af BNP i 2002 over 51,8 pct. af BNP i 2003 til under 44 pct. af BNP i 2007.

Tabel 2.a. Makroøkonomiske nøgletal for Spanien

Offentlige finanser, pct. af BNP	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Offentlige indtægter	39,8	40,0	40,0	40,0	40,0	40,0
Offentlige udgifter (inkl. renter)	39,7	39,6	40,0	39,9	39,8	39,8
Primær budgetsaldo	2,8	3,0	2,6	2,5	2,6	2,6
	0,1	0,5	0,0	0,1	0,2	0,2
Budgetsaldo						
Offentlig gæld	54,5	51,8	49,6	47,7	45,7	44,0

Beskæftigelsesvæksten er fortsat og ventes efter et svagt fald i 2002 på grund af den generelle økonomiske afmatning igen at have stigende tendens med rater på over 2 pct. i sidste del af programperioden. Tilsvarende ventes ledigheden efter en svag stigning i 2002 til det forholdsvist høje nuværende niveau på over 11 pct. af arbejdsstyrken at falde fra 2003 og frem, først svagt og siden accelererende til knap 8 pct. mod slutningen af programperioden.

Inflationen ventes at fortsætte sit fald fra 4,0 pct. i 2003 over 2,9 pct. i 2004 til anslået 2,6 pct. i den sidste del af programperioden. I forrige års program ventedes inflationen dog allerede at være faldet til under 3 pct. i 2003.

Tabel 2.b. Makroøkonomiske nøgletal for Spanien

Øvrige nøgletal	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Real BNP-vækst, pct.	2,0	2,3	3,0	3,0	3,0	2,9
Beskæftigelsesvækst, pct.	1,5	1,8	1,9	2,1	2,1	2,1
Ledighed, pct. af arbejdsstyrken	11,4	11,3	11,0	10,0	8,9	8,9
Inflation, pct. (BNP deflator)	4,4	4,0	2,9	2,6	2,6	2,6
Output gap (Hodrick-Prescott filter)	-	-0,2	-0,1	-0,1	0,0	0,0
Konjunkturrenset budgetsaldo	-	0,6	0,1	0,1	0,2	0,2

(Løbenr. 12029)

Kommissionen vurderer, at det spanske stabilitetsprogram er i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten og med adfærdskodeksen for stabilitets- og konvergensprogrammerne.

Kommissionen vurderer endvidere, at de indeholdte antagelser og prognoser i det opdaterede spanske stabilitetsprogram overordnet er realistiske og i overensstemmelse med Kommissionens prognose fra efteråret 2003, om end programmets forventede inflationsudvikling findes en anelse optimistisk, specielt for så vidt angår det skarpe fald i 2004, og under alle omstændigheder forudsætter løntilbageholdenhed. De finanspolitiske målsætninger vurderes at være fornuftige og med rigelig sikkerhedsmargin i forhold til 3 pct.-målsætningen for den offentlige sektors saldo også under en mindre positiv end forventet økonomisk udvikling. Kommissionen vurderer endda, at den forventede budgetbalance i 2004 meget muligt vil blive bedre end opnået i lyset af det ventede internationale økonomiske opsving.

På denne baggrund konkluderer Kommissionen, at den planlagte finanspolitik er tilstrækkelig til at sikre opfyldelse af Stabilitets- og vækstpactens mellemfristede målsætning om offentlige finanser i balance eller overskud.

For så vidt angår den langsigtede finanspolitiske holdbarhed vurderer Kommissionen, at Spanien i lyset af den forventede mellemfristede finanspolitiske udvikling og betydelige gældsnedbringelse og programmets langfristede prognoser for aldersrelaterede udgifter er forholdsvist vel rustet til at håndtere de budgetmæssige udfordringer ved befolkningens aldring. Dette styrkes af forskellige planlagte og iværksatte tiltag, herunder etablering af pensionsfonde til fremtidige udbetalinger og strukturreformer på arbejdsmarkedet med henblik på at øge arbejdsstyrken. Kommissionen tager dog forbehold for usikkerheden forbundet med de underliggende demografiske antagelser, herunder immigrationseffekter der er særligt vanskelige at forudsige. Hertil kommer de forventet betydeligt øgede pensionsudgifter på lang sigt – den ventede forøgelse er blandt de højeste i EU – hvorfor Kommissionen finder behov for gennemførelse af tiltag, herunder specielt omfattende reformer af pensionssystemet, med henblik på at forhindre uholdbare offentlige udgiftsstigninger.

Idet der endnu ikke er taget skridt til gennemførelse af en sådan pensionsreform eller fastlagt en tidsplan for en kulegravning af pensionssystemet, finder

Stabilitetsprogram for Portugal

I 2001 havde Portugal et budgetunderskud på 4,4 pct. af BNP. På den baggrund besluttede Rådet (ECOFIN) den 5. november 2002, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud og opfordrede Portugal til bringe forholdet i orden senest inden udgangen af 2003.

Allerede i 2002 var underskuddet faldet til 2,7 pct. af BNP. Forbedringen af saldoen skyldtes imidlertid i høj grad engangseffekter, der bidrog med 1,5 pct.enheder. Den finanspolitiske konsolidering har skullet finde sted i en lavkonjunktur (recession),

(Løbenr. 12029)

17

idet BNP-væksten i 2002 og 2003 var henholdsvis 0,4 og -0,8 pct., jf. *tabel 3a*. Med henblik på at skulle undgå at skulle stramme kraftigt under ugunstige konjunkturforskel valgte regeringen - igen i 2003 - at benytte engangsforbedringer svarende til 2 pct.enheder af BNP for at holde budgetsaldoen over 3-procentsgrænsen.

Tabel 3.a. Makroøkonomiske nøgletal

Offentlige finanser, pct. af BNP	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Offentlige indtægter	43,3	44,1	43,7	43,2	42,9	42,5
Offentlige udgifter	46,1	47,0	46,6	45,4	44,5	43,5
Primær budgetsaldo	N.A.	-0,1	0,1	0,9	1,5	2,0
Renteudgifter (netto)	3,0	2,9	2,9	3,1	3,0	3,0
Budgetsaldo	-2,7	-2,9	-2,8	-2,2	-1,6	-1,1
Offentlig gæld	58,1	59,5	60,0	59,7	60,2	58,6

Både Kommissionen og regeringen forventer et underskud på ca. 2,9 pct. af BNP i 2003, men ifølge seneste data er det muligt, at underskuddet viser sig at bryde grænsen på 3 pct. i 2003. Den endelige saldo vil fremgå i forbindelse med indrapporteringen af underskud og gæld i marts 2004, hvor Kommissionen vil vurdere, om Portugal har efterkommet henstillingen under artikel 104(7), jf. ovenfor.

I 2004 ventes underskuddet at falde til 2,8 pct. af BNP, idet bidraget fra engangsindtægter ventes at være ca. 1,1 pct.enhed. Underskuddet ventes at nå ca. 1,1 pct. af BNP i 2007, jf. tabel 3a. Strategien bag den mellemfristede budgetmæssige konsolidering er identisk med den i det forrige program og er baseret på tre elementer: 1) En ambitiøs plan for strukturreformer med fokus på udgiftstunge områder, herunder offentlig administration, sundhedsvæsenet, uddannelsessektoren og pensionsområdet, 2) en begrænsning af de offentlige udgifter via tilbageholdenhed mht. offentlige lønninger og et delvist ansættelsesstop og 3) (i modsat retning) en nedsættelse af selskabsskatterne mhp. forbedring af konkurrenceevnen. Herudover forventes den i 2002 vedtagne lov, "Budgetary framework Law", at have forstærket koordinationen af budgetpolitikken på tværs af alle niveauer i den offentlige sektor.

På baggrund af det store budgetunderskud og den generelle lavkonjunktur vurderes den offentlige gæld i pct. af BNP i programmet at ville stige med ca. 7 pct.enheder fra 2000-2004. Herved når gælden et niveau på 60 pct. af BNP i 2004, hvorefter den ventes af aftage og nå 57 pct. af BNP i 2007, jf. tabel 3a.

Portugal venter at væksten stiger fra ca. 1 pct. i 2004 til ca. 2,8 pct. i 2006, jf. *tabel 3b*, og for så vidt angår inflationen vurderes den at aftage fra ca. 3,3 pct. i 2003 til ca. 2,0 pct. i 2004-2006.

Tabel 3.b. Makroøkonomiske nøgletal

Øvrige nøgletal	2002	2003	2004	2005	2006
BNP-vækst, pct.	0,4	-0,8	1,0	2,5	2,8
Ledighed, pct. af arbejdsstyrken	5,1	6,4	6,7	6,1	5,4
Beskæftigelsesvækst	0,2	-0,8	0,4	1,2	1,3
Inflation, pct. (HICP)	3,7	3,3	2,0	2,0	2,0
Output gap (Kommissionen), pct. af BNP	0,2	-2,3	-3,0	-2,6	-1,9

(Løbenr. 12029)

Output gap (PRTs egen metode), pct. af BNP	N.A	-2,3	-3,5	-3,7	-3,7
Konjunkturrenset budgetsaldo (Kommissionen), pct. af BNP	-2,8	-2,1	-1,7	-1,3	-0,9

Kommissionen anfører, at de sociale overførsler, herunder pensioner, er vokset betragteligt i de seneste år. I programmet er implicit forudsat en kraftig nedgang i væksten i overførslerne fra en årlig vækst på 10 pct. i perioden 2000 - 2003 til ca. 4,5 pct. i perioden 2004-2007. Kommissionen påpeger, at Programmet ikke nævner de konkrete strukturelle tiltag, der vil skulle tilvejebringe denne afdæmpning. Specielt nævnes ikke tiltag, der skal sikre færdiggørelsen af den igangværende pensionsreform fra 2001.

På baggrund af den indeværende udskydelse af målet om et balanceret budget opfordres Portugal af Kommissionen til at tilstræbe, at de planlagte udgiftsreduktioner i Programmet *overholdes*, og at administrationen af skatter gøres mere effektiv. Dette vil på sigt reducere behovet for at gøre brug af engangsindtægter som kompensation for nødvendige strukturelle reformer.

Kommissionen vurderer, at det på baggrund af den nuværende økonomiske politik ikke kan udelukkes, at der vil opstå problemer med den finanspolitiske holdbarhed på det lange sigt. Såfremt den i Programmet planlagte konsolidering ikke finder sted tids nok, kan budgetunderskuddet føre til et for højt gældsniveau i betragtning af det kommende aldringsproblem.

Programmet vurderes af Kommissionen til at være i rimelig overensstemmelse med BEPG-anbefalingerne, navnlig for så vidt angår budgetmæssige tiltag.

Stabilitetsprogram for Belgien

Belgiens stabilitetsprogram for perioden 2004-2007 er det første program siden den nuværende regering tiltrådte (i juli 2003 efter valget den 18. maj). Det vurderes i programmet, at regeringen i den kommende tid står overfor især tre udfordringer: 1) at efterleve kravene i Stabilitets- og Vækstpagten, 2) nedbringe den offentlige gæld og 3) øget beskæftigelse inden for rammerne af sunde offentlige finanser.

I forlængelse heraf nævnes tre regler, der skal gælde for de nye budgetrammer: 1)

opnå balance i 2004 og 2005, med efterfølgende overskud på 0,3 pct. af BNP i 2007, så gælden bringes ned til under 90 pct. af BNP ved udgangen af 2007, 2) fastholde finansiell balance i de sociale sikringssystemer, og 3) en reduktion af den offentlige sektor som andel af BNP.

Det forventes således, at de offentlige budgetter vil være i balance frem mod slutningen af programperioden, hvor man i 2007 forventer et mindre overskud. Grundet den høje offentlige gæld (over 100 pct. af BNP i 2003) er de belgiske udgifter til rentebetalinger forholdsvis høje – mellem 5,4 pct. af BNP i 2003 og 4,5 pct. i 2007 – hvilket også ses ved det relativt høje overskud på den primære budgetsaldo.

Fraregnet reinvesteringer i offentlige virksomheder er målet for den reale vækst i de statslige (føderale) primære udgifter 1,2 pct. p.a. (nogenlunde tilsvarende målet for

(Løbenr. 12029)

2003). Prioriteringerne er bl.a. investeringerne i jernbane-net, modernisering af det belgiske postsystem samt udgifter til retssystemet og politiet.

De offentlige indtægter forventes også at falde som andel af BNP. Denne udvikling kan især henføres til tag på skatteområdet. Fra 2004 ikrafttræder en række justeringer for så vidt angår indirekte skatter, mens en (person)skattereform, der vil være fuldt implementeret fra 2005, og sænkning af sociale bidrag også spiller ind i denne programperiode.

Skattereformen vil indebære en justering af mellemskattesatser, en reduktion af forskelsbehandlingen af gifte og samboende par samt etablering af et skattecreditsystem for lavindkomster. For så vidt angår arbejdsmarkedet sænkes sociale bidrag for visse grupper. Endvidere gennemførtes i 2003 tiltag for at forlænge arbejdslivet, mens arbejdsgivere og fagforeninger påtog sig at arbejde for, at 60.000 arbejdere årligt (mellem 2004-2010) skal modtage en form for (efter)uddannelse. Målgruppen er her risikogrupper som ældre, ufaglærte mv.

Med henblik på at finansiere de stigende udgifter til pensioner i perioden 2010-2030 som følge af den aldrende befolkning etableredes i 2001 en Ageing Fund, der finansieres af offentlige overskud. Det forventes, at fonden ved udgangen af 2004 vil være i størrelsesordenen 3,4 pct. af BNP.

Tabel 4.a. Makroøkonomiske nøgletal for Belgien

Offentlige finanser, pct. af BNP	2003	2004	2005	2006	2007
Offentlige indtægter	50,5	49,7	49,0	48,4	48,2
Offentlige udgifter (inkl. renter)	50,2	49,6	49,0	48,4	47,9
Primær budgetsaldo	5,6	5,1	4,8	4,7	4,8
Budgetsaldo	0,2	0,0	0,0	0,0	0,3
Offentlig gæld	102,3	97,6	93,6	90,1	87,0

Tabel 4.b. Makroøkonomiske nøgletal for Belgien

Øvrige nøgletal, pct. af BNP	2003	2004	2005	2006	2007
Real BNP-vækst, pct.	0,9	1,8	2,8	2,5	2,1
Beskæftigelsesvækst, pct.	-0,1	0,7	0,9	0,9	0,6
Ledighed, pct. af arbejdsstyrken	8,0	8,2	8,0	7,9	7,9

Inflation, pct. (HICP)	1,6	1,4	1,4	1,4	1,4
Output gap	-0,9	-0,9	-0,1	0,2	0,1
Konjunkturrenset budgetsaldo (Belgiens stabilitetsprogram)	0,8	0,6	0,1	-0,1	0,2
Konjunkturrenset budgetsaldo (Kommissionens vurdering)	0,8	0,6	0,2	0,0	0,3

Kommissionen vurderer, at de makroøkonomiske rammer i Belgiens stabilitetsprogram er realistiske, om end Kommissionen forventer en smule lavere økonomiske vækst i 2005 end de i programmet forudsete 2,8 pct. Kommissionens beregninger for den strukturelle budgetsaldo afviger endvidere meget lidt fra resultaterne i programmet.

(Løbenr. 12029)

Med den forventede udvikling i Belgiens offentlige finanser vurderer Kommissionen, at der er en tilstrækkelig margen i forhold 3 pct.-kravet i Stabilitets- og Vækstpagten.

På trods af at budgetstrategien skitseret i programmet er på linie med en forbedring af holdbarheden af de offentlige finanser, vurderer Kommissionen fortsat ikke, at holdbarheden af de offentlige finanser er sikret. Således vurderer Kommissionen, at det er nødvendigt at nedbringe gælden, øge tilbagetrækningsalderen, styrke finansieringen af den etablerede Ageing Fund og foretage en reform af pensionssystemet for at forberede de offentlige budgetter på effekterne af en aldrende befolkning.

Kommissionen finder, at stabilitetsprogrammet mangler informationer om, hvordan den i de overordnede økonomisk-politiske retningslinier anbefalede begrænsning af den reale vækst – på 1,5 pct. – i de statslige udgifter og social sikring skal opnås.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, traktatens bestemmelser om finanspolitik samt stabilitets- og vækstpagten. Medlemslandene skal på grund af den gensidige påvirkning mellem landenes økonomier betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i ECOFIN. Eurolandene fremlægger stabilitetsprogrammer og de øvrige lande fremlægger konvergensprogrammer som et led i den multilaterale overvågning og koordination af den økonomiske politik, der gennemføres på fællesskabsplan. Sagen skønnes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notater om dette års opdaterede stabilitetsprogrammer for Tyskland, Spanien, Portugal og Belgien. Stabilitets- og konvergensprogrammerne for Danmark, Sverige, Finland og Østrig blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 20. januar 2004. Stabilitets- og konvergensprogrammer for Frankrig, Storbritannien, Italien, Holland, Grækenland, Irland og Luxembourg blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 10. februar 2004. Selve konvergensprogrammet for Danmark blev fremsendt til Europaudvalget den 28. november 2003 [alm. del bilag 270].

(Løbenr. 12029)

Dagsordenspunkt 3: Direktiv om rentebeskatning

1. Baggrund og indhold

ECOFIN ventes at skulle drøfte skattepakken og forhandlingerne med tredjelandene og tilknyttede områder vedr. rentebeskatning i opfølgning på drøftelsen på ECOFIN den 10. februar 2004.

Rentebeskatningsdirektivet blev sammen med den samlede skattepakke vedtaget den 3. juni 2003. Direktivets gennemførelse forudsætter, at visse tredjelande og tilknyttede områder indfører foranstaltninger for at sikre beskattningen af rentebetalinger fra disse lande og områder til personer, der er bosat i EU-lande.

Rentebeskatningsdirektivets artikel 17 medfører, at EU-landene skulle vedtage de nødvendige love m.v. senest den 1. januar 2004 for at efterkomme direktivet, og at disse bestemmelser skal have virkning, således at direktivet træder i kraft fra og med 1. januar 2005, forudsat

at Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino fra samme dato anvender foranstaltninger svarende til direktivets foranstaltninger i overensstemmelse med aftaler, som de har indgået med EU efter enstemmig afgørelse i Rådet, og

at der er indgået aftaler eller andre ordninger med alle relevante afhængige eller associerede territorier (Kanaløerne, Isle of Man og afhængige eller associerede territorier i Caribien) om, at de fra samme dato indfører automatisk udveksling af renteoplysninger efter direktivets regler, idet de dog - ligesom Belgien, Luxembourg og Østrig - kan opkræve kildeskat med provenu-delning i en overgangsperiode.

Senest den 1. juli 2004 skal ECOFIN med enstemmighed træffe beslutning om, hvorvidt disse betingelser vedrørende tredjelande og tilknyttede områder er opfyldt,

således at direktivet kan træde i kraft den 1. januar 2005. Hvis dette ikke er tilfældet, skal ECOFIN med enstemmighed beslutte en ny dato for direktivets ikrafttrædelse.

Der er stort set enighed mellem EU og Schweiz, idet substansen i skatte-aftalen er forhandlet på plads.

ECOFIN godkendte den 19. marts og 3. juni 2003 et aftaleudkast med Schweiz, baseret på fire nøglepunkter vedrørende rentebeskatning:

en kildeskat med provenudeling: Schweiz opkræver kildeskat af rentebetalinger fra Schweiz til personer i EU-lande – med en sats på 15 pct. de første tre år efter ikrafttrædelsen af aftalen, 20 pct. de næste tre år og derefter 35 pct. – og overfører 75 pct. af provenuet fra kildeskatten til rentemodtagers bopælsland (svarende til ordningen for Østrig, Luxembourg og Belgien).

frivillig indberetning og udlevering af information: Schweiz vil tillade en procedure som tillader skatteyderen at undgå kildeskat ved at give betalingsagenten fuldmagt til at indberette rentebetalingen til myndighederne, så der kan gennemføres beskatning i bopælslandet.

(Løbenr. 12029)

informationsudveksling vedrørende renter efter anmodning i sager, der omfatter ~~skatte~~ *svig eller lignende* det land, der anmodes om oplysninger.
revisionsklausul om, at aftalen skal revideres i lyset af den internationale udvikling.

Schweiz får opfyldt et krav om, at EU-lande ikke må beskatte udbytte-, rente- og royalty-beløb, som selskaber i disse lande betaler til schweiziske selskaber, ligesom Schweiz ikke må beskatte modsatrettede betalinger, i overensstemmelse med moder/datterselskabsdirektivet og rente/royaltydirektivet.

Schweiz vil ikke underskrive skatte-aftalen, før alle andre forhandlinger mellem EU og Schweiz på andre områder er afsluttet. De udestående spørgsmål vedrører Schweiz' deltagelse i Schengen/Dublin-acquiset og samarbejde om svigbekæmpelse i relation til handel mellem EU og Schweiz.

ECOFIN besluttede endvidere den 3. juni 2003, at de samme fire punkter vedr. rentebeskatning skal danne basis for aftaler med Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino.

Ved de efterfølgende forhandlinger har Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino fremsat en række krav om modydelser som betingelse for at indføre foranstaltninger svarende til direktivets foranstaltninger for at sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande til personer i EU-lande. De fire landes krav vedrører både beskatning og andre områder:

Andorra: Monetær aftale om indførelse af euroen og ret til at udstede euromønter, samme fordele efter moder/datterselskabsdirektivet og rente-/royaltydirektivet som Schweiz, ophævelse af kildeskat på betalinger vedr. transaktioner for finansielle tjenesteydelser m.v. ydet af personer og organisationer i Andorra, fjernelse af Andorra fra EU-landes lister over skattely-lande, indgåelse af samarbejdsaftaler.

Liechtenstein: Samme fordele efter moder/datterselskabsdirektivet og rente-/royaltydirektivet som Schweiz.

Monaco: Fjernelse af Monaco fra EU-landes lister over skattely-lande og ophævelse af kildeskat på rentebetalinger fra EU-lande til personer i Monaco, adgang for Monaco til EU's indre marked for finansielle tjenesteydelser.

San Marino: Adgang for San Marino til EU's indre marked for finansielle tjenesteydelser, deltagelse i EU's forsknings-programmer, dobbeltbeskatningsaftaler med EU-landene, samme fordele efter moder/datterselskabsdirektivet og rente-/royaltydirektivet som Schweiz, aftale vedr. moms med EU. San Marino har endvidere ikke accepteret de kildeskattesatser, som indgår i rentebeskatningsdirektivet og Schweiz-aftalen.

De tilknyttede områder

UK's kronbesiddelser, d.v.s. Jersey, Guernsey og Isle of Man, er – i et samarbejde med Kommissionen og formandskabet – i gang med at udarbejde en modelaftale, som kan danne grundlag for bilaterale aftaler mellem de respektive individuelle områder og individuelle EU-lande.

(Løbenr. 12029)

UK har oplyst, at aftaler i lighed med aftalerne med Kronbesiddelserne forventes at kunne indgås med UK's caribiske territorier, d.v.s. Anguilla, Jomfruøerne, Montserrat og Turk and Caicos Islands. Cayman Islands har endnu ikke givet tilsagn om at ville indgå aftaler.

Holland har oplyst, at Aruba og Antillerne har givet tilsagn om at medvirke til sikring af rentebeskatning på grundlag af modelaftaler.

På *ECOFIN den 10. februar 2004* modtog Rådet en rapport om situationen i forhold til Schweiz og forhandlingerne om rentebeskatning med Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino samt UK's og Hollands tilknyttede områder.

Rådet støttede enstemmigt Kommissionens forhandlingsposition og var enige om ikke at acceptere indrømmelser til tredjelandene. Med hensyn til aftalen med Schweiz vedtog Rådet enstemmigt, at aftalen i sig selv er et afbalanceret resultat for begge parter, og at den bør afsluttes uden yderligere forsinkelse og uafhengigt af de igangværende forhandlinger på andre områder. Det understregede, at der i rette tid skal indgås aftaler med de tredjelandene og UK's og Hollands tilknyttede områder, så rentebeskatningsdirektivet som planlagt kan træde i kraft fra den 1. januar 2005.

2. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Drøftelsen vedrørende forhandlingerne med tredjelande og tilknyttede områder om rentebeskatning har i sig selv ikke nogen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Fuld gennemførelse af rentebeskatningsdirektivet og –aftalerne skønnes at have en gunstig virkning på statsfinanserne.

En imødekommelse af krav, som ville indebære afskaffelse af kildeskat på

udbytte-, rente- og royalty-betalinger til de pågældende lande samt fjernelse fra lister over skattely-lande, ville have lovgivningsmæssige konsekvenser og statsfinansielle konsekvenser i form af mindre skatteprovenu, helt afhængig af de præcise tiltag.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forhandlinger om indgåelse af aftaler vedrørende rentebeskatning med tredjelande og tilknyttede områder i overensstemmelse med EU's rentebeskatningsdirektiv var taget på fællesskabsniveau, hvorfor sagen er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Skattepakken har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, herunder senest til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 19. marts 2003 og endvidere forud for vedtagelsen af skattepakken på ECOFIN den 3. juni 2003, mens spørgsmålet om rentebeskatningsaftaler med tredjelande og tilknyttede områder blev forelagt forud for ECOFIN den 10. februar 2004.

(Løbenr. 12029)

Dagsordenspunkt 4 a): EU-budget: Decharge-procedure vedr. gennemførelse af budgettet for 2002

Baggrund og indhold

På ECOFIN den 24. november 2003 præsenterede Revisionsretten sin årsberetning for regnskabsåret 2002. ECOFIN tog Revisionsrettens præsentation af årsberetningen til efterretning og anmodede Coreper om at gennemgå beretningen med henblik på udarbejdelse af Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 276, stk. 1 i EF-traktaten. På denne baggrund forventes ECOFIN den 9. marts 2004 at vedtage henstilling om meddelelse af decharge for regnskabsåret 2002.

Det er Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 276, stk. 2 i EF-traktaten. Kommissionen skal efterfølgende træffe alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge, jf. artikel 276, stk. 3 i EF-traktaten.

Revisionsrettens årsberetning

Generelt om årsberetningen

Revisionsrettens årsberetning, der omhandler samtlige indtægter og udgifter i Fællesskabet, offentliggøres efter hvert regnskabsårs afslutning. Beretningen har forinden været oversendt til Fællesskabets øvrige institutioner med henblik på indhentning af besvarelser til Revisionsrettens bemærkninger, jf. artikel 248, stk. 4 i EF-traktaten.

Som en vigtig del af beretningsarbejdet afgiver Revisionsretten en revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om henholdsvis *regnskabernes rigtighed* og *de*

underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (den såkaldte Déclaration d'Assurance eller blot DAS), jf. artikel 248, stk. 1 i EF-traktaten.

Regnskabernes rigtighed

I årsberetningen anfører Revisionsretten, at regnskabet for 2002 - med visse reservationer grundet svagheder ved Kommissionens regnskabsførelse - generelt giver et retvisende billede af Fællesskabets indtægter og udgifter samt dets finansielle stilling ved årets udgang.

Rettens forbehold skyldes, at Kommissionens regnskabssystem ikke giver fuld sikkerhed for en fuldstændig opgørelse af Fællesskabernes aktiver og passiver. Retten noterer sig, at Kommissionen har vedtaget en handlingsplan for modernisering af sit regnskabssystem, der imødekommer mange af Rettens tidligere kritikpunkter. Handlingsplanen forventes at give resultater fra 2005, hvilket Retten dog finder for optimistisk henset til, hvor dybtgående en reform af regnskabssystemet, der er tale om.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

På grundlag af resultaterne af revisionen mener Retten, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet for 2002, som helhed betragtet er lovlige og formelt

(Løbenr. 12029)